

לב א מיי פ"ד מהל'
אשוח הל' כ סמג
עשין מח טו"ע אה"ע ס'י
לא ספ"י ט':
לב ב ג מיי פ"ז סה"ל'
א סמג טו"ע אה"ע סה"ל'
ס'י לא ספ"י ט':
לד ד ה מיי פ"ז מהל'
יבוס ומלילה הל' יג
סמג עשין נה טו"ע אה"ע סה"ל'
ס'י קעג טפ"י טו':

תוספות רי"ד

לא קידשה סתם וכנסה סתם
פ"י וסיפא לאו ארישא
קאי. ומ"ש כתובה דלא
דאמר אי אפשי באשה
נדרנית גט נמי לא בעי.
אמר רבה גט מדבריהם
וכן ארי"ח. (רב) [רבא]
אמר תנא ספוקי מספקא
ליה גבי ממונא לקולא גבי
איסורא לחומרא:

אדם יודע שאין קידושין בו. הן כריכותא הו"מ למימר לעיל
כי פריך והא איפליגו זה חלה זימנא: **והא הבא**
דבטעות אשה אחת דמי בו. מימיה לר"י כיון דמדמי קידושי קטנה
לטעות א"כ תקשי ליה נמי צרימא דלעיל דוכן קטן שקידש דפליגי
אע"ג דהוי בטעות אשה אחת וי"ל
דקטן שקידש ניחא ליה כיון דאין
קידושי קטן כלום אפי' מדרבנן
זבעל לשם קדושין אבל קידושי קטנה
דרבנן דמי טפי לקידושין בתנאי אבל
תימיה לפי מאי שאינו יודע עמה
זוט חילוק בין קידש על תנאי
לקידושי קטנה תקשי ליה דרב אלרבי
דלמר לעיל גבי קטנה שלא מיאנה
דבעל לשם קידושין אף על גב דהוי
כטעות אשה אחת ושמא לא שמיע ליה
ההוא פלוגתא דקטנה שלא מיאנה:
אלמא

לא קידשה סתם וכנסה סתם אבל קידשה
על תנאי וכנסה סתם הכי נמי דלא בעיא
גיטא אדתני המקדש את האשה על מנת
שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים אינה
מקודשת ליתני כנסה סתם ונמצאו עליה
נדרים אינה מקודשת וכל שכן הא הכי נמי
קאמר המקדש את האשה על מנת שאין
עליה נדרים וכנסה סתם ונמצאו עליה נדרים
אינה מקודשת קידשה סתם וכנסה סתם תצא
שלא בכתובה כתובה הוא דלא בעיא הא
גיטא בעיא ומאי שנא כתובה דלא בעיא

דאמר אי אפשי באשה נדרנית אי הכי גט נמי לא תיבעי אמר רבה צריכה
גט מדבריהם וכן אמר רב חסדא צריכה גט מדבריהם רבא אמר תנא ספוקי
מספקא ליה גבי^א ממונא לקולא גבי איסורא לחומרא אמר רבה מחלוקת
בטעות שתי נשים אבל בטעות אשה אחת דברי הכל אין צריכה הימנו גט
אמר^ב (ליה) אב"י והא מתניתין דטעות אשה אחת היא וקמותבינן תיובתא
מיניה אלא^א [אי אתמר הכי אתמר] אמר רבה מחלוקת בטעות אשה אחת
כעין שתי נשים אבל בטעות אשה אחת גירדתא דברי הכל אינה צריכה
הימנו גט איתביה אב"י^א קידשה בטעות פחות משה פרוטה וכן קטן
שקידש אע"פ ששלח סבלונות לאחר מיכן אינה מקודשת שמחמת קדושין
הראשונים שלח ואם בעלו קנו ר' שמעון בן יהודה משום ר' ישמעאל אמר
אם בעלו לא קנו והא הכא דטעות אשה אחת היא ופליגי מאי לאו טעות
נדרים לא טעות פחות משה פרוטה פחות משה פרוטה בהדיא קתני לה
קידשה בטעות פחות משה פרוטה פרוטה פרוטה פרוטה פרוטה כיצד
כגון שקידשה בפחות משה פרוטה במאי קא מפרש קידשה בטעות כיצד
^א שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין ומר
סבר אין אדם יודע שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה וכי קא בעל
אדעתא דקדושין הראשונים בעל איתביה^ב הריני בועליך על מנת שירצה
אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש
רצה האב מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת והא הכא דכי טעות אשה
אחת דמי ופליגי התם בהא קמיפליגי מ"ם על מנת שירצה האב ע"מ שישתוק
האב והא שתיק ליה ומ"ם ע"מ שיאמר אבא הן והא לא אמר אבא הן איתביה
"מודים חכמים לרבי אליעזר דבקמנה שהשיאה אביה ונתגרשה והיא
יתומה בחיי האב והחזירה שחולצת ולא מתיבמת מפני שגירושיה גירושין
גמורין ואין חזרתה חזרה גמורה במה דברים אמורים שגירשה כשהיא
קמנה והחזירה כשהיא קמנה אבל גירשה כשהיא קמנה והחזירה כשהיא
גדולה או שהחזירה כשהיא קמנה וגדלה אצלו ומת או חולצת או מתיבמת
משום

לא קידשה סתם כו'. ומילתא דצפי נפשה היא. ולקמיה פריך מאי
שנא גט ומאי שנא כתובה: ליתני כנסה סתם. כגוה ליכלילה וליתני
הכי המקדש על מנת שאין עליה נדרים וכנסה סתם כו': ו"ט.
בלא כנסה אבל השתא משמע דדווקא בשלא כנסה קאמר: הכי נמי

קאמר. דהאי ונמצאו עליה דקתני
לאחר שניסת קאמר: דאמר אי אפשי
כו'. ואע"ג דלא איתי כמאן דאתני
דמי: גט נמי לא סיבעי. דהא
שמואל לית ליה אין אדם עושה בעילתו
זנות כדאשמועינן גבי קטנה: **ספוקי**
מספקא ליה. על סתם אדם אם
אפשי בנפשה נדרנית אם לא: **גבי**
ממונא לקולא. דהמנוחא מחזירו
עליו הראיה וכיון דמספקא לן לא
גביא: **מחלוקת.** דרב ושמואל:
טעוים שפי נשים. קידש לאה על
תנאי ואשה אחרת כנס סתם אחרת
ונמצאו עליה נדרים והיינו טעוים
רב סבר כיון דלא איתי בדהה דהך
אע"פ שכבר גילה דעתו שאי אפשי
בנדרנית צריכה הימנו גט דלמא
לגבה דהך חזיבה עליה ולא קפיד
ושמואל אמר כיון דגלי דעתיה גלי:
אבל בטעות אשה אחת. קידשה על
תנאי וכנסה סתם אפילו רב מודה
דדעתיה אתנאיה: והא **מתניין**
דטעות אשה אחת היא. למאי
דסקלא דעמין דסיפא ארישא קאי
טעות אשה אחת היא וקא מותבין
מינה לעיל אלמא איכא דסבירא ליה
דטעות דאשה אחת נמי צריכה גט
ואע"ג דאין הוא דאומתבין ולאו רב
איידי דה קושיא היא לרבה דהאי
דברי הכל דקאמר סברא דיידיה היא
ולאו מרב ושמואל שמעה שהרי לא
היה צורך ללא דקסבר ליכא למאן
דלמר צבי האי גוונא דלאו דעתיה
אתנאיה והא קא חזינן דכל צבי
מדרשא דאומתבין סקלא דעמין למימר
הכי: **מחלוקת בטעות אשה אחת**
כעין שפי נשים. קידשה על תנאי
וגירשה מן האירוסין וחזר וכנסה
סתם צריכה אמר רב צריכה גט
דכי אשה אחרת דמי ולשם קדושין
בעל וליכא למימר אתנאיה קמא סמין
ושמואל סבר הא גלי לה דעתיה
מעיקרא דאם היא נדרנית אי אפשי
זה ועל תנאי כן חזר וקידשה:
אבל בטעות אשה אחת גירשתא.

שכנסה ע"י קדושין הראשונים דברי הכל כו' וכי אומתבין לעיל ממתני' הכי אומתבין מאי לאו קידשה על תנאי וכנסה סתם משגירשה דבלא
גירשה ליכא למאן דלמר והיכא דגירשה מיהא קתני כמובה לא בעיח הא גיטא בעיח. ואני שמעתי טעות אשה אחת כעין צ' נשים כגון
שקדש רחל על תנאי ואח"כ נתכוין לכנס לאה וכנסה סתם ונמצאת רחל וקשיא לי נהי נמי דנתכוין לבעול לשם קדושין הא לאו לרחל
איכוין ואמאי צריכה גט: **קידשה בטעות.** קס"ד טעות נדרים כדמפרש ואזיל: קטן. אין קדושי כלום דלאו בר קיחה הוא כי יקח איש
כתיב [דברים כג]: **אע"פ שאלה סבלונות.** אכולה קאי: **סבלונות.** מגדנות שהתן שולח לארוסתו: אינה מקודשת. ואע"פ ששלח משגבדיל ולא אמרי'
ניהוי סבלונות קידושין לפי שמחמת קידושין הראשונים שלח לשם סבלונות ולא לשם קידושין: **מאי לאו טעות נדרים.** שהתנה עמה על מנת שאין
עליה נדרים והטעתו שהוי עליה נדרים וכן למומין ולכל תנאי שיתנה וקאמר ת"ק אם בעלו קנו אלמא איכא למי"ד אפילו בתנאי לא בעיל איניש
אדעתא דתנאה דמסיק אדעתיה דלמא לא מיקיים והויא בעילת זנות: **לא טעות פחות משה פרוטה.** דטעה בקדושין דסבר שמקדשין בך
ועלה קאמר אם בעלו קנו דאדם יודע שאין קדושין בפחות משה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין אבל בטעות תנאי לא מסיק אדעתיה לבעול
לשם קדושין סומך עליה אם לא שתנאה קיים לא היתה ניסת לי לחופה: **במאי קמיפליגי.** לדידך דאמרת דלאו בתנאה פליגי במאי פליגי
גבי פחות משה פרוטה מאי טעמא דר"ש: ככולהו גרסינן **והא הכא דטעות אשה אחת היא:** **והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי.**
דזו שהטעתו היא שהתנת עמו ולא גרשה צינתיים ואיכא למי"ד מקודשת וטעמא מאי לפי שאין אדם עושה בעילתו זנות וגמר ובעל
בלא שום תנאי: **מודים חכמים לרבי אליעזר.** ציבמות תנן^א המגרש את האשה והחזירה ומת מותרת ליבס ור"א אוסר והתם [קטן]. מפרש טעמא
דר"א דגזר משום יתומה בחיי האב והיא המפורשת כאן שהודו לו חכמים זה: ונפגרה. וקבל אביה גיטה: **והיא יתומה בחיי האב.** אף
בחי אביה היא כיתומה לפי שילאה מרשותו מנשאין הראשונים ושז אין לו זכות זה לקבל קידושיה: **והחזירה.** בקטנותה ומעשה
קטנה אינו כלום: **שגירושיה גירושין גמורים.** ונאסרה עליו איסור כרת מחמת גרושת אחיו שהתורה אמרה [ויקרא יח] ערות [אשת] אחיך וגו': ואין
חזרסה גמורה. לחזר ולהיות אשת אחיו במקום מלוה להמייבס: או חולצת או מסייבמת. שחזרתה חזרה גמורה להיות אשת אח:
משום

א) גיטין סג: נדרים
ג. כ"ב ז: חולין קלה.
דה סה"ל. ט) רש"ל מ"ג,
א) גי' רש"ל, ד) [מוספתא
דקדושין פ"ד], ט) [קדושין
כ"ג], ו) גיטין סה"ל, ז) יבמות
קט.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה מודים וכו'
תנן המגרש כ"ב צ"ב
דף קא ע"ב. ע"ש דלא גרס
לגבי יתומה בחיי האב
שחולצת וכו':

מוסף רש"י

גבי ממונא לקולא.
והמונא מחזירו דו על
התמורה [גיטין סג].
הריני בועליך. לשם
קדושין, דאשה נקנת
בניאה, על מנת שירצה
אבא אע"פ שלא רצה
האב מקודשת. דאין
אדם עושה בעילתו בעילת
זנות וגמר בלבו לקדושין
גמורים ואפילו לא ירצה
אביו [גיטין כה]. לא רצה
האב אינה מקודשת.
דלא בעל אלא על תנאי
ולא מתקיים [שם כג].
במה דברים אמורים.
דחכמים מודים, שגירשה
כשהיא קטנה. וקיבל
אביה גיטה, והחזירה
כשהיא קטנה. דאין כח
לא לאביה ולא לה לקדשה,
ומת כשהיא קטנה, דלא
בעלה משגבלה דתהוי ביאה
משגבלה קדושין [יבמות
סג]. וגדלה אצלו.
אמרינן סתם צולה ראשונה
משגבלה קדושין הן [שם].